

og Mønsteret viser os, at man har vedtaget Selvangivelse for Indtægtens, men enstemmig forkastet den for Formuens Vedkommende. Ikke desto mindre har man her — og efter min Formening nærmest tilfældigt, fordi man paa samme Tid har villet indføre en Indtægts- og en Formuebestatning, medens man i Preussens til forestillig Tid, nemlig med 3 Aars Mellemrum — fordret tvungen Selvangivelse ind over det hele. Det er netop det, mit Ønske retter sig imod, at faa denne tvungne Selvangivelse bort paa et Omraade, hvor jeg anser den for meget ufmagelig, og hvor den sikkert vil lægge Forslaget ikke væsentlige Hindringer i Vejen paa dets videre Vej. I øvrigt takker jeg den højtærede Minister baade paa egne og paa Medforslagsstillers Vegne for de velvillige Udtalelser, han knyttede til en Række af vore Vædringsforslag. Væsentlig anderledes forholder det sig med den ærede Ordfører. Jeg skal ikke nægte, at jeg fik det samme Indtryk som min Medforslagsstiller, nemlig at den ærede Ordfører ikke har haft tilstrækkelig Forsaaelse af disse Vædringers Formaal, saa at han har kunnet indse, at de saa at sige paa ethvert Punkt stræbe efter at lette Lovforslaget dets videre Vej, blandt andet ved at tage nogle af de Skarpheder og Kanter bort, der særlig ere egnede til at berede det Vanskeligheder. Naar den ærede Ordfører saaledes udtalte om Vædringerne til § 3, at han ikke kunde se, at de indeholdt anden Realitet end en Bestemmelse om, at ogsaa visse gensidige Forsikringselskaber under visse Forhold kunne komme ind under Indkomstbestatningen, da er det jo ganske urigtigt set. Naar vi ville undersøge nærmere, hvad der opnaas ved Vedtagelsen af Vædringen under Nr. 3 i Modætning til, hvad der staar i Forslaget, er det klart, at de for det første give en Definition af kooperative Selskaber. Nu vil maaske den ærede Ordfører sige, at det findes ogsaa angivet med saa Ord i Forslaget. Men hvad staar der da derom i Forslaget? Der fastsættes Skattefrihed for produktive Foreninger, naar den Virksomhed, „der er Foreningens Hovedgjemed“ ikke udstrækkes ud over Medlemmernes Kreds. I modsat Fald skulle de betragtes som næringsdrivende og betale Skat. Men hvad gøre da Andelselskaberne, Svineslagterierne? De sælge deres Varer og deres Svin til hvem der vil købe dem. Maa jeg da spørge, om det er Hovedgjemedet at slagte Svin, eller om det ikke kun er Midlet, medens Hovedgjemedet er at sælge Svin? Og denne Virksomhed udstrækkes virkelig udover Medlemmernes Kreds, det udstrækkes som sagt

til enhver som helst, der vil købe. Altsaa efter denne Bestemmelse ville Andelselskaber i alt Fald efter almindelig Forstaaelse og Fortolkning blive skattepligtige i Modætning til, hvad der vil ske efter det Vædringsforslag, som vi have stillet. Dernæst er der fastslaaet, hvad der vil være at regne som Overskud for de udenlandske Selskaber. Vi have ikke her nogen Aktieselskabslovgivning eller nogen som helst Regel for, hvorledes Aktieselskaber, særlig Forsikringselskaber, skulle opgøre deres Regnskab. Følgelig vil det uden Regler være muligt for et hvilket som helst Selskab — i alt Fald teoretisk muligt — at opgøre Regnskabet med Administration, Præmie- og Glædesreserver saaledes, at der ikke bliver noget Overskud og derfor heller ingen Skat. Kun for udenlandske Filialers Vedkommende vil det saa større praktisk Betydning, eftersom de indenlandske Selskaber som Regel offentliggøre deres Regnskab og fordele Overskud, hvilket de udenlandske ikke gøre; der paahviler dem jo ikke nogen som helst Forpligtelse her til Lands. Tillige opnaas der ved disse Vædringsforslag, at det bliver angivet, hvorledes Staten skal beregnes, og hvorledes der skal forholdes med de 4 Procents Fraedrag, som jo slet ikke passer paa disse Selskaber. Dette staar helt uanvendeligt paa Udlandets Selskaber. Den ærede Ordførers Henviisning passer aldeles ikke, naar han gør gældende, at der ogsaa har været tænkt derpaa. I øvrigt udtalte han da ogsaa selv Tvivl i den Henseende. Der er i Virkeligheden ikke givet nogen Regel, eller rettere den Regel, der er givet vil medføre, at der næppe under nogen Omstændighed kan blive Skat at betale for disse Selskaber. Endelig foreslaa vi, at Indtægt af Reserverfondens Renter heller ikke skal beskattes, hvilket for adskillige Selskaber har ikke ringe Betydning og desuden medfører, at den meget prisværdige Bestræbelse hos visse Selskaber for at styrke sig ved at henlægge til Reserverfonden ikke svækkes. Men naar den ærede Ordfører omtalte de Forslag, jeg her har nævnt, som om de slet ikke betyde noget videre, overser den ærede Ordfører desuden, at det jo hverken er det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds' eller mine Forslag, men Folketingets egne Forslag, vedtagne flere Gange her i Tinget enstemmig i Loven om en personlig Kommuneskat og om Aktieselskabers Bestatning, og det er Forslag, som er stillet af Udvalget, som det ærede Medlem om ikke i lang Tid saa dog i flere Aar selv har været Medlem af, Forslag, som den afdøde Indenrigsminister erklærede for fortreffelige, som af Regeringen